

Fővárosi Ítéltábla
4.Pf.20.382/2013/4.

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 14.	
FŐLÁJSTRÓMSZÁM	
Típus: ... / E-mail / Faxon	
ÉVREND:	2013 -10- 3 1
BEJÁRÁS:	N
VELEJÁRÁS:	KÖZTÖR
FŐLÁJSTRÓMSZÁM:	21689
UTÓIRATON:	

12

A Fővárosi Ítéltábla

által képviselt Wellis Magyarország Kft. (1118 Budapest, Budaörsi út 31/c.) felperesnek –
által képviselt Budapesti Békéltető Testület (1013 Budapest, Krisztina körút 99.) alperes ellen, határozat hatályon kívül helyezése kölcsön visszafizetése indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2012. november 27. napján kelt 28.P.21.689/2012/8. sorszámú ítélete ellen, az alperes részéről 9. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 45.000 (negyvenötezer) forint + ÁFA, valamint 48.000 (negyvennyolcezer) forint együttes első és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fogyasztó 2009. október 21-én a felperestől 480.000 forint vételárért hidromasszázs kádat vásárolt. A felperes a kádat többször javította, majd sor került annak cseréjére is, azonban az új kád is meghibásodott. A felperes a garanciális javításnak feltételeket szabott, majd a víz minősége, valamint a kád karbantartásának hiánya miatt a garanciális javítást elutasította. Az alperes BBT/2983/2011. számú ajánlásában előírta, hogy a felperes az írásba foglalt ajánlás kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen vissza a fogyasztónak 480.000 forint vételárat, figyelemmel a Ptk. 248. § (1) és (5) bekezdésére, a Ptk. 305. § (1) bekezdésére, Ptk. 306. § (1) bekezdésére.

A felperes keresetében az alperes ajánlásának hatályon kívül helyezését kérte a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (továbbiakban: Fgytv.) 34. § (3) és (4) bekezdése alapján. Álláspontja szerint a víz keménységének, minőségének vizsgálata

szakértői kérdés, melyre az alperesi eljárásban nincs lehetőség, ezért ajánlását az alperes nem hozhatta volna meg, az eljárást meg kellett volna szüntetnie.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte hivatkozással arra, hogy eljárása és ajánlása megfelelt az irányadó jogszabályoknak. Kiemelte, hogy a jótállási időn belül bejelentett hiba esetén a felperesnek szakvéleménnyel kellett volna bizonyítania, hogy a termék a nem rendeltetésszerű használata miatt ment tönkre, a felperes pedig ilyen szakvéleményt nem szerzett be. Nem vonta kétségbe, hogy a felperes a peres eljárás során a víz keménységére vonatkozó adatokat közölt, azonban az nem tartalmazta a víz kerületenkénti keménységét tartalmazó adatokat.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével az alperes BBT/2983/2011. számú ajánlását hatályon kívül helyezte az Fgytv. 31. § (3) bekezdés c) pontja alapján. Ítélete indoklásában kiemelte, hogy az a felperesi állítás, miszerint szakértői véleménnyel bizonyítható, hogy a termék jótállási időn belül a nem rendeltetésszerű használat következtében ment tönkre – különös tekintettel arra, hogy a termék cseréjére is sor került – szakértői bizonyítás kérdése, melynek elrendelésére az alperesi eljárásban nincs lehetőség, ezért az alperesnek észlelnie kellett volna, hogy az eljárás további folytatása lehetetlenné vált. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperesi eljárás a jogszabálynak nem felelt meg, ezért az Fgytv. 34. § (3) bekezdés a) pontja és (7) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezéssel élt, melyben annak megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. Kérélmé indokául előadta, hogy a Ptk. 248. § (1) bekezdése alapján a felperes a jótállási kötelezettsége alól csak abban az esetben mentesülhetett volna, ha bizonyította volna, hogy a hiba oka a teljesítés után keletkezett. Ezen kötelezettségének nem tett eleget, így a Ptk. 306. § (1) bekezdése értelmében a kád vételárát – különösen a többszöri javítást és kicserélést követően – vissza kell fizetnie. Az Fgytv. 29. § (8) bekezdése alkalmazásával felhívta a felperest többek között arra, hogy csatolja azokat az okiratokat vagy azok másolatát, amelyek tartalmára az eljárásban bizonyítékként hivatkozik. A felperes bizonyítékait nem csatolta, így az Fgytv. 31. § (2) bekezdése értelmében a rendelkezésre álló adatok alapján döntött. Mivel az eljárás során egyezség a résztvevő felek között nem jött létre, az Fgytv. 32. § b) pontjának alkalmazásával az ügy érdemében ajánlást tett. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott az Fgytv. 31. § (3) bekezdés c) pontjában foglalt lehetetlenségre mint megszüntetési okra, ugyanis az Fgytv. 31. § (3) bekezdés d) pontja alkalmazandó abban az esetben, ha az eljárás folytatására a tanács megítélése szerint bármely okból – ideértve a kérelem megalapozatlanságát is – nincs szükség.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes az ajánlása meghozatala során szem elől tévesztette, hogy a használati útmutató alapján nem áll fenn jótállási kötelezettsége, amennyiben a termék meghibásodása a nem megfelelő vízminőségre vezethető vissza. A jogvita eldöntése annak függvénye, hogy a fogyasztó által használt víz keménysége megfelelő volt-e, ezért a határozathozatalhoz szakértői bizonyításra lett volna szükség, amelyre az alperesi eljárás

keretében nem kerülhetett sor. Kifogásolta, hogy az alperesi ajánlás nem rögzítette, hogy mely iratok alapján hozta meg ajánlását, és hiányosan idézi az általa csatolt e-maileket, amelyekből a víz keménységére való hivatkozása egyértelműen megállapítható. Az ajánlás indokolása nem hivatkozik a használati útmutatóra, amelyben a vízkeménység miatti probléma esetében a jótállási kötelezettségét kizárta. Sérelmezte, hogy az ajánlás nem rendelkezett az alperesnél lévő hidromasszázs kád sorsáról, annak ellenére, hogy a Ptk. 320. § (1) bekezdése alapján a teljesített szolgáltatások kölcsönösen visszajárnak. Az alperes terhére róttá, hogy a bizonyítási teherről nem oktatta ki, csupán arra hívta fel, hogy általában véve csatolja a bizonyítékait.

A fellebbezés alapos.

A Ptk. 248. § (1) bekezdése értelmében, aki a szerződés hibátlan teljesítéséért szerződés vagy jogszabály alapján jótállásra köteles, ennek időtartama alatt a felelősség alól csak akkor mentesül, ha bizonyítja, hogy a hiba oka a teljesítés után keletkezett.

Az idézett rendelkezés értelmében a felperest mint eladót terheli annak bizonyítása, hogy a hiba oka a teljesítés után keletkezett. Az alperes az Fgytv. 29. § (8) bekezdése értelmében felhívta a felperest válasziratának és bizonyítékainak előterjesztésére. A felperes válasziratában arra hivatkozással vitatta a panasz jogosságát, hogy a fogyasztó által megjelölt hibajelenségeket a kemény víz okozta. Kiemelte, hogy a használati útmutatóban és jótállási jegyen a vízminőség okozta hibákra külön felhívta a vásárló figyelmét. A felperes válasziratában nem jelölt meg bizonyítékot arra nézve, hogy a meghibásodás oka a vízminőségére vezethető vissza. Figyelemmel arra, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a hiba oka a teljesítés után keletkezett, így az alperes az Fgytv. 31. § (2) bekezdése alkalmazásával lefolytatta az eljárást, és a rendelkezésre álló adatok alapján helyesen döntött a vételár visszafizetése tárgyában. Nem vitás, hogy a jelen esetben szakkérdés, hogy a fogyasztó által érvényesített hiba minek a következménye, azonban a felperes erre vonatkozó bizonyítékait az alperes felhívása ellenére nem terjesztette elő. Az alperes eljárására nem vonatkoznak a polgári perrendtartás szabályai, azonban a felperes ezen eljárásban sem volt elzárva bizonyítékai előterjesztésétől, tehát állítása igazolására az Fgytv. 29. § (8) bekezdése alapján szakértői véleményt is csatolhatott volna, melyet az alperesnek határozata meghozatala során figyelembe kellett volna vennie. A felperes szakvélemény beszerzésével bizonyíthatta volna, hogy a hiba oka a teljesítés után keletkezett, így az alperes helyesen vonta le az ajánlása rendelkező részében írt jogkövetkeztetést. Mivel a felperest terheli a jótállási kötelezettség, így a hidromasszázs kád többszöri javítása, majd cseréje után a fogyasztó jogszabálysértés nélkül állt el az adásvételi szerződéstől, és az alperes helyesen rendelkezett ajánlásában a vételár visszafizetéséről. Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy az alperes eljárása az Fgytv. 18. § (1) bekezdése értelmében a fogyasztó és a vállalkozás közötti a termék minőségével, biztonságosságával, a termékfelelősségi szabályok alkalmazásával, a szolgáltatás minőségével, továbbá a felek közötti szerződés megkötésével és teljesítésével kapcsolatos vitás ügy bírósági eljáráson kívüli rendezését szolgálja, célja az egyezség létrehozásának megkísérlése, ennek eredménytelensége esetén pedig az ügyben döntéshozatal a fogyasztói jogok egyszerű, gyors, hatékony és

költségkímélő érvényesítésének biztosítása érdekében. Mindezekre figyelemmel az alperest nem terhelte a fogyasztó kötelezése a hibás hidromasszázs kád felperes részére történő kiadására a Ptk. 320. §-ának alkalmazásával.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, a keresetet elutasította.

A pereszes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az első- és másodfokú perköltség megfizetésére. Az alperest képviselő ügyvéd munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján határozta meg. Az alperes fellebbezésén 48.000 forint illetéket lerótt, melynek megtérítésére is a felperes köteles.

Budapest, 2013. október 8.

Dr. Németh László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

Taródi Zsuzsanna
írnok

